

Abstrakt

Člověk, který se ocitne v roli pacienta, neztrácí svá práva, ale zároveň zůstává zodpovědným za své jednání. Většina pravidel pro společné soužití platí pro pacienty stejně jako pro všechny ostatní, přesto jsou stanovena zvláštní oprávnění a povinnosti právě pro pacienty. Tato pravidla musí být známa jak pacientům, tak zdravotnickému personálu, aby bylo možné je aplikovat v rámci ošetrovatelské praxe. Cílem práce bylo zmapovat znalost práv a povinností pacientů na vybraných odděleních FN Motol, která může ovlivňovat jejich aplikaci v ošetrovatelské praxi. K výzkumu byl použit nestandardizovaný dotazník ve dvou provedeních, jeden pro pacienty, jeden pro zdravotníky (všeobecné a praktické sestry). Zdravotníci udávali, že práva pacientů znají (76,7 %) nebo spíše znají (20 %), pouze malé procento z nich (3,3 %) uvedlo, že tato práva spíše neznají. Ze skupiny pacientů uvedlo, že tato práva zná 42,9 %, dalších 28,6 % uvedlo, že je spíše zná, 17,1 % uvedlo, že je spíše nezná a 4 % je nezná vůbec. I když zdravotníci z pozorované skupiny udávali větší znalost práv pacientů než pacienti, pro aplikaci těchto práv v ošetrovatelské praxi považujeme za důležité v obou skupinách účastníků ošetrovatelského procesu znalost práv a povinností pacienta rozšiřovat.

Klíčová slova

právo, povinnost, ošetrovatelství, pacient, vztah, zdravotnictví